

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1933/2564

พนักงานอัยการจังหวัดฉะเชิงเทรา โจทก์ นางสาว ว.โจทก์ร่วม นางสาว ส.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 71, ป.อ. มาตรา 96, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 208

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ใน ป.อ. มาตรา 335 และเป็นการกระทำที่พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน กระทำต่อกัน จึงเป็นความผิดอันยอมความได้ ตาม ป.อ. มาตรา 71 โจทก์ร่วมซึ่งเป็นผู้เสียหายจึง ต้องร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา 96 การที่โจทก์ร่วมไปดูที่ดินที่โจทก์ร่วมครอบครองทำประโยชน์ในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2556 และพบว่ามีคนลักตัดต้นยูคาลิปตัสที่ปลูกไว้ในที่ดินดังกล่าว จึงเดินทางไปแจ้งความแก่ พนักงานสอบสวนในวันเดียวกันนั้นว่าต้นยูคาลิปตัสที่โจทก์ร่วมปลูกไว้ในที่ดินที่โจทก์ร่วม ครอบครองทำประโยชน์ถูกลักตัดไปทั้งหมด 40 ไร่ จึงมาแจ้งไว้เพื่อให้สืบสวนหาตัวผู้ กระทำความผิดมาดำเนินคดีต่อไป และในชั้นนี้ได้ขอลงประจำวันให้เป็นหลักฐานไว้ก่อนนั้น เป็นการที่โจทก์ร่วมซึ่งเป็นผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและ การกระทำนั้นทำให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ร่วม แม้โจทก์ร่วมยังไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่ก็มี ความประสงค์ให้เจ้าพนักงานตำรวจสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีต่อไป และแม้จะมี ข้อความว่าในชั้นนี้ได้ขอลงประจำวันให้เป็นหลักฐานไว้ก่อน แต่ก็ชี้ให้เห็นเจตนาของโจทก์ร่วม ในขณะนั้นว่า โจทก์ร่วมมีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ การแจ้งความดังกล่าวจึงเป็น คำร้องทุกข์ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (7) แม้ภายหลังเมื่อโจทก์ร่วมรู้ตัวผู้กระทำความผิดว่าเป็นจำเลย แล้ว แต่เพิ่งไปแจ้งความเพิ่มเติมให้ดำเนินคดีแก่จำเลย รวมทั้งให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนเมื่อ วันที่ 27 พฤษภาคม 2561 หลังรู้ตัวผู้กระทำความผิดหลายปีก็ไม่ทำให้คำร้องทุกข์เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2556 เสียไป เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โจทก์ร่วมร้องทุกข์ภายในกำหนดระยะเวลาตาม ป.อ. มาตรา 96 แล้ว ฟ้องโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 71, 335 ให้จำเลยคืนหรือใช้ ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืน 700,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นางสาววิณา ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต โจทก์ร่วมยื่นคำร้อง ขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน เป็นเงินค่าเสียหายที่โจทก์ร่วมต้องจ่ายหนี้ความ 50,000 บาท ค่าเดินทางครั้งละ 1,500 บาท ประมาณ 5 ครั้ง เป็นเงิน 7,500 บาท รวมเป็นเงิน 57,500 บาท ค่าเดินทางที่โจทก์ร่วมต้องเดินทางไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน การแสวงหา ข้อเท็จจริง การประสานงานคดีต่าง ๆ ค่าเสียโอกาสทางธุรกิจและรายได้ประมาณ 130,000 บาท ค่าเสียหายต่อทรัพย์สินของโจทก์ร่วมที่จำเลยลักไป 700,000 บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น 887,500 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันที่ ยื่นคำร้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเงินแก่โจทก์ร่วมแล้วเสร็จ จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยก คำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ยกฟ้องและยกคำร้องของโจทก์ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแพ่งให้ เป็นพับ โจทก์และโจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์

ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่โต้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติว่า โจทก์ร่วมกับจำเลยเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุจำเลยเข้าไปตัดต้นยูคาลิปตัสในที่ดินซึ่งมีเอกสารสิทธิเกี่ยวกับที่ดินเป็นหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน ส.ป.ก. 4-01 ก จำนวน 2 แปลง ซึ่งที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวเป็นที่ดินเกษตรกรรมในเขตปฏิรูปที่ดิน เดิมนางบุญชู มารดาของโจทก์ร่วมและของจำเลยเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ เมื่อนางบุญชูถึงแก่ความตายโจทก์ร่วมได้ดำเนินการทางพนักงานเจ้าหน้าที่ขอรับมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ส.ป.ก. เพียงผู้เดียว ตามแบบคำขอรับมรดกสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ส.ป.ก. วันที่ 26 พฤศจิกายน 2556 โจทก์ร่วมไปดูที่ดินพบว่ามีคนเข้าไปลักตัดต้นยูคาลิปตัสที่ปลูกไว้ในที่ดินตั้งแต่นางบุญชูยังมีชีวิตอยู่ จึงไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนไว้ตามสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน หลังจากนั้นประมาณ 1 เดือน โจทก์ร่วมทราบจำเลยเป็นคนตัดต้นไม้ ต่อมาเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2561 โจทก์ร่วมไปแจ้งความให้ดำเนินคดีแก่จำเลยและให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนตามบันทึกคำให้การชั้นสอบสวน คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ที่โจทก์ฎีกาว่า โจทก์ร่วมร้องทุกข์ภายในกำหนดอายุความแล้ว นั้น เห็นว่า คดีนี้เป็นความผิดตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 และเป็นการกระทำที่พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกระทำได้กัน จึงเป็นความผิดอันยอมความได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 71 โจทก์ร่วมซึ่งเป็นผู้เสียหายจึงต้องร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 การที่โจทก์ร่วมไปดูที่ดินที่โจทก์ร่วมครอบครองทำประโยชน์ในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2556 และพบว่ามีคนลักตัดต้นยูคาลิปตัสที่ปลูกไว้ในที่ดินดังกล่าว จึงเดินทางไปแจ้งความแก่พนักงานสอบสวนในวันเดียวกันนั้นว่าต้นยูคาลิปตัสที่โจทก์ร่วมปลูกไว้ในที่ดินที่โจทก์ร่วมครอบครองทำประโยชน์ถูกลักตัดไปทั้งหมด 40 ไร่ จึงมาแจ้งไว้เพื่อให้สืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีต่อไป และในชั้นนี้ได้ขอลงประจำวันให้เป็นหลักฐานไว้ก่อนนั้น เป็นการที่โจทก์ร่วมซึ่งเป็นผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและการกระทำนั้นทำให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ร่วม แม้โจทก์ร่วมยังไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่ก็มีคุณสมบัติให้เจ้าพนักงานตำรวจสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีต่อไป และแม้จะมีข้อความว่าในชั้นนี้ได้ขอลงประจำวันให้เป็นหลักฐานไว้ก่อน แต่ก็ชี้ให้เห็นเจตนาของโจทก์ร่วมในขณะนั้นว่า โจทก์ร่วมมีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ การแจ้งความดังกล่าวจึงเป็นคำร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (7) แม้ภายหลังเมื่อโจทก์ร่วมรู้ตัวผู้กระทำความผิดว่าเป็นจำเลยแล้ว แต่เพิ่งไปแจ้งความเพิ่มเติมให้ดำเนินคดีแก่จำเลย รวมทั้งให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2561 หลังรู้ตัวผู้กระทำความผิดหลายปีก็ไม่ทำให้คำร้องทุกข์เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2556 เสียไป เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โจทก์ร่วมร้องทุกข์ภายในกำหนดระยะเวลาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 แล้ว ฟ้องโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ และเนื่องจากคดีนี้เป็นความผิดอันยอมความได้ ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 2 ยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เพื่อให้การวินิจฉัยเป็นไปตามลำดับชั้นศาลเพราะผลแห่งการวินิจฉัยของศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ภาค 2 อาจนำไปสู่การจำกัดสิทธิการอุทธรณ์หรือฎีกาของคู่ความได้ ศาลฎีกาจึงเห็นสมควรย้อนสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (2) ประกอบด้วยมาตรา 225 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของ

โจทก์ฟังขึ้น พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ให้ศาลชั้นต้น
วินิจฉัยในประเด็นอื่นต่อไป แล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

องค์คณะ

สาคร ตั้งวรรณวิบูลย์ · สันต์ชัย ล้อมฉินพรรัตน์ · จักรกฤษณ์ อนันต์สุชาติกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1933/2564>